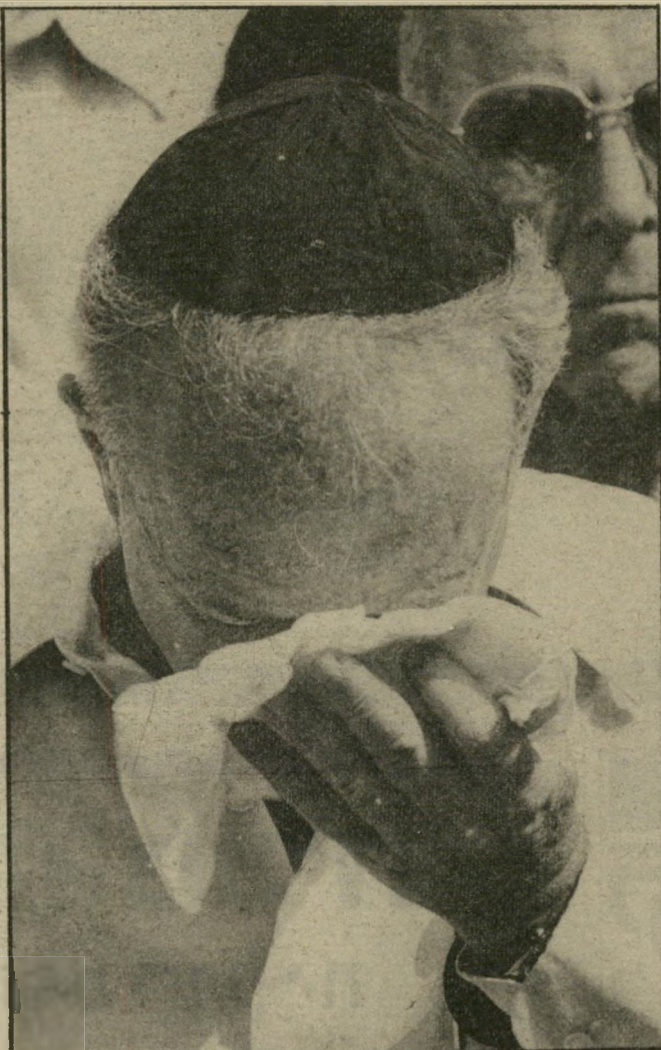
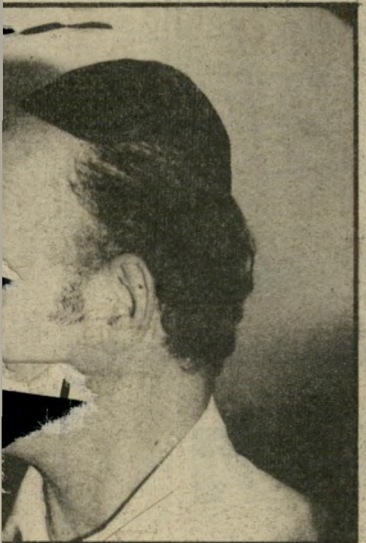
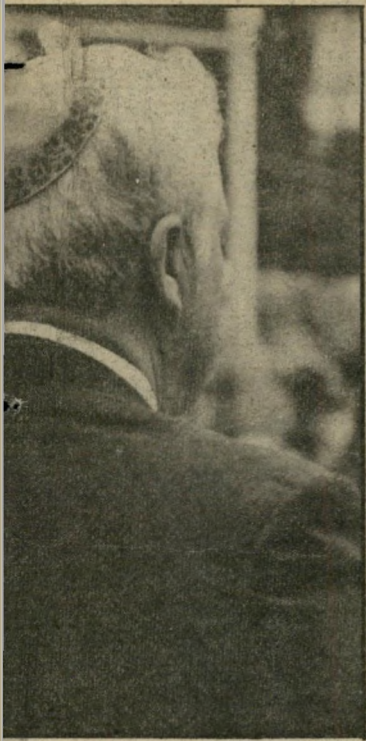

בשום מקום בתנ"ך לא כתוב שיש לחבוש כיפה. א

למה? כובע?

יצחק רבין
אביזר של הלוויית

יצאה לרחוב בכיפה בלבד נח" שבה באירופה מעשה בלתי-מכובד. עד היום אין חחרדים יוצאים לרחוב בכיפה אלא חובשים שטריימל או מיגבעת. כשהגיעו יהודים לארץ הפכה הכיפה לסמל. היהודים שהקימו את

אפילו חחרדים. שימשה הכיפה רק בזמן האוכל. בבית היו מסתובבים גלויי-ראש.

ראש סימן לענווה, ולהיפך: על מי שהל- גלוי-ראש אמרו שהוא משתחץ.

האגדה מספרת, שהכיפה מסמלת קבלת עול מלכות-שמיים. חוב" שיה מחקים את מעשה בראשית. הכיפה לראשם היא סמל לכיפת השמיים. המכסה את העולם.

בשולחן ערוך שלו העיר רבי יוסף קארו, שראה רבים הנוהגים לכסות את ראשם גם שלא בזמן התפילה, אך הוא לא מצא מקור לכך.

בתקופת המישנה נהגו היהודים לכסות את הראש בזמן התפילה בצעיף גדול שבקצותיו היו ציציות. כך גם נהגו גם יהודי המזרח עד לדורות האחרונים. צעיף זה הוא מקור הטלית.

מעשה

בלתי מכובד

מ קור הכיפה הוא באירופה. נהגו לחבוש אותה רק בבית, ולרחוב היו יוצאים בכובעים שור- נים: בסולין חבשו קסקט, שנקרא: כובע יהודי; בליטא ובגרמניה חבשו מיגבעות. ליהודי גרמניה,

אבא אבן
כיפה רק בבית

ה רב יעקב רוזנהיים, מנ" היג אגודת-ישראל לפני של" שה דורות. הגיע ב-1939 ללונדון, לועידת סנט-גיימס. שם הלך לפי גוש את הרב יצחק אייזיק הלוי הרצוג. שלימים היה הרב הראשי לישראל. בחברת רוזנהיים בא גם הרב משה בלוי. אחיו של הרב עמרם בלוי.

כיפה

וטלית

ה שניים נכנסו לחדרו של הרצוג, ולפי הנהוג הגרמני- הוריד רוזנהיים את מיגבעתו - סימן לכבוד. מתחת למיגבעת לא היתה לו כיפה. הרב הרצוג החוויר, ופתח זוג עיניים גדהמות. בלוי צבט מייד את מנהיגו, ולחש לו להניח כיפה. רוזנהיים סירב, אמר שכיפה יש להניח רק בזמן האוכל. התעקש בלוי: "אם כך, חבוש מגר בעת, מפאת כבוד הרב." ענה רוזנ" היים: "הרי מפאת כבודו הסרתי את המיגבעת!"

אייבי נתן
כיפת קרטון

הדבקות הקנאית בחבישת הכי" פה היא עניין חדש לגמרי. בתנ"ך אין זכר לכיפה, גם לא במישנה. מהתלמוד אפשר להבין שכיסויי

סם הואים
אין חובה ליהודים

שימעון פרס
סימן לענווה